

**W.B. YEATS ÎNTRE TRADIȚIE ȘI
MODERNISM**

Asist. univ. Dicu Maria Camelia
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Rezumat

În această lucrare, am urmarit sa subliniez anumite aspecte ale operei lui Yeats, care, deși aparținând literaturii moderne și fiind, fără îndoială, moderna este, de asemenea, profund înrădăcinată în folclorul irlandez despre care se poate afirma că, la rândul său, este înrădăcinat în cultura celtică, cunoscută ca una dintre cele mai bogate din Europa. Urmatoarea mea preocupare va fi de a evidenția faptul că Yeats nu a fost de acord cu respingerea trecutului, din contră, prin vocația sa artistica a reușit sa găsească modalități adecvate de a invalui lucrurile vechi în haine noi.

Cuvinte cheie: simbol, legendă, mit, mitologie, imagine, a modela.

Cu toate că poetul irlandez era considerat de către contemporanii săi un om arogant și o persoană cu care nu se găseau ușor subiecte de conversație și mai ales unul care în opinia lor nu-și iubea țara, acesta a lasat o moștenire bogată urmașilor săi, nu numai irlandezi ci tuturor oamenilor care apreciază acest domeniu al culturii.

În lucrarea de față intenționez să pun în lumină aspecte ale creației yeatsiene care deși înscrisă în epoca modernă a literaturii, este adânc înrădăcinată în folclorul irlandez despre care se poate spune că la rândul său află rădăcinile în cultura celtică, cunoscută ca fiind una dintre cele mai bogate din Europa. Într-o altă ordine de idei voi arăta că Yeats nu a fost de acord cu respingerea trecutului, ba din contră a reușit prin măiestria de care a dat dovadă în întreaga sa creație literară să găsească formele potrivite care să îmbrace în nou ceea ce era vechi.

**W.B. YEATS BETWEEN TRADITION
AND MODERNISM**

Asist. Dicu Maria Camelia
„Constantin Brâncuși” University of Târgu-
Jiu

Abstract

In this paper my intention is to highlight some aspects of Yeatsian writing which although included in the modern epoch of literature and undoubtedly it is modern, it is also deeply rooted in the Irish folklore about which it may be said that in turn is rooted in the Celtic culture, known as one of the richest in Europe. Next it will be my concern to point out that Yeats did not agree to reject the past, on the contrary through his artistry he succeeded in finding the adequate modalities to wrap the old things in new clothes.

Key words: symbol, legend, myth, mythology, image, to mould.

Although the Irish poet was considered by his contemporaries an arrogant and a man to whom not many of them could find topics of conversation and above all one thought about not to be a patriot, he left a rich heritage not only to his fellow Irishmen but to the entire world who appreciates this domain of culture, the heritage is special because it is particularly Irish, which cannot be said by many writers to have done it.

My intention is to highlight some aspects of Yeatsian writing which although included in the modern epoch of literature and undoubtedly it is modern, it is also deeply rooted in the Irish folklore about which it may be said that in turn is rooted in the Celtic culture, known as one of the richest in Europe. It will be my concern to point out that Yeats did not agree to reject the past, on the contrary through his artistry he succeeded in finding the adequate

Se cuvine mai întâi să facem o trecere în revistă a ceea ce criticii numesc modernism în literatura universală. Astfel trebuie subliniat faptul că primul deceniu al secolului XX a fost martorul unor schimbări profunde în *the field of ideas*, după cum era numit în Modern British Literature [3, p.4], schimbări atât de noi și de atotcuprinzătoare încât s-ar putea spune că lumea nouă s-a născut după 1901. În toate domeniile cunoașterii s-au înregistrat importante evenimente, cruciale în evoluția dezvoltării umane. Printre cele care au avut influențat varii arealuri ale culturii și științei sunt: Einstein își publică teoria cuantică și teoria relativității, Freud publică Interpretarea viselor și Psihopatologia vieții zilnice, apare Cubismul în artă, Marinetti publică Manifestul Futurist în care îndeamnă la recunoașterea tehnologiei moderne, a vitezei, a zgomotului...Pe lângă acestea, Guillaume Apollinaire propagă disprețul față de tot ceea ce era *passeiste*, respingerea a tot ceea ce avea legătură cu trecutul.

În aceeași perioadă în care Europa și întreaga lume era cuprinsă de nebunia innoirii culturale, tehnice și științifice, *Insula de Smarald* cum este denumită, Irlanda era cuprinsă de febra altor schimbări de data acea politice. Aflată sub dominație britanică din 1171 de care poporul irlandez tot încerca să scape de câteva secole, Irlanda se afla în pragul unor frământări care avea să aducă după sine o independență relativă. Cu o populație împuștinată de Marea Foamete din 1845-1850, la începutul secolului XX mai precis în al doilea deceniu, 1916 are loc *Easter Rising*, ocazie cu care au fost puse bazele guvernului provizoriu al Republicii Irlanda. În 1921, 6 decembrie a fost semnat tratatul prin care era

Irlanda era împărțită în Irlanda de Nord cu 6 provincii unde predominau protestanții și care rămăneau în stăpânirea Marii Britanii și Republica Irlanda (denumire pe care a adoptat-o în 1949) cu celelate 26 de provincii cu o majoritate catolică.

În aceste împrejurări trăiește și creează W. B. Yeats. În contrast cu cei care cereau ruptura/

modalities to wrap the old things in new clothes.

First of all it is worth outlining the features of what the critics call modernism in international literature. Thus we may state that the first decade of the 20th century witnessed deep changes in *the field of ideas*, as it was called in Modern British Literature [3, p.4], changes that were so new and far-reaching, as if the new world had been born after 1901. In all the domains of knowledge, important events for the progress of the human race took place. Among those which influenced varied areas of culture and science and technique we may remind a few as: Einstein published his quantum theory and most important Theory of Relativity, Freud published Interpretation of Dreams and The Psychopathology of Everyday Life, in art Cubism emerges, Marinetti published The Futurist Manifesto in which he urges people to recognize the modern technology, speed and noise...Apart from these Guillaume Apollinaire spread scorn for everything that was *passeiste* and rejection towards everything that was connected with the past.

Yet in this period when Europe and the entire world were busy with the fever of propagating innovations in culture, science and technique, the *Emerald Island* as Ireland is called was busy as well but with other changes, this time political. Ireland had been under British occupation since 1171 and the Irish people had always tried to get rid of for some centuries. Ireland was on the verge of a revolution which was meant to bring about a relative independence. After the Great Famine in 1845-1850 two million people either died or emigrated in USA. At the beginning of the century, to be more precise in the second decade Easter Rising took place, on which occasion the temporary Irish government was proclaimed. On 6 December 1921 the treaty which partitioned Ireland in Northern Ireland and what was to become Republic of Ireland was signed. Northern Ireland where the majority was

întreruperea față de tot ce aparținea trecutului, poetul încă din 1901 în *Autobiographies* susținea că poetul reprezenta ceva în care lumea nu mai credea: încrederea în acea umanitate universală reprezentată prin imagini depozitate în subconștient, visele care aparțineau atât cerșetorului cât și nobilului și care fuseseră distruse ca și celelalte lucruri bune din civilizația tradițională, prin afirmarea clasei de mijloc *the shopkeeping logicians*.

Declarația clară a lui Yeats asupra intențiilor sale literare o găsim într-un eseu pe care l-a scris în 1901:

I believe in the practice and the philosophy of what we have agreed to call magic... in the vision of truth in the depths of the mind when the eyes are closed; and I believe in three doctrines, which have, as I think, been handed down from early times, and been the foundation of nearly all magical practices.

These doctrines are:

(1) *That the borders of the mind are ever shifting, and that many minds can flow into one another, as it were, and create or reveal a single mind, a single energy.*

(2) *That the borders of our memories are part of one great memory, the memory of nature herself.*

(3) *That this great mind and great memory can be evoked by symbol. [3, p.171]*

Cu alte cuvinte Yeats credea în practica și filozofia a ceea ce se numește magie, în adevărul care ni se dezvăluie când pleoapele noastre sunt închise și în trei doctrine după părerea lui. Credea că limitele minții umane se află într-o veșnică evoluție și că multe minți se pot reuni ca să creeze una mai mare, că memoriile noastre fac parte dintr-o memorie colectivă, iar această uriașă memorie poate fi evocată prin simbol. Prin această declarație Yeats reușește să cuprindă esența creației lui.

Cele mai multe informații despre ceea ce l-a influențat în creația lui, oamenii care i-au fost călăuză pe parcursul vieții, precum și aspecte legate de momente sau evenimente care au dus la nașterea unor poezii sau piese de teatru

protestant was on British side whereas the other 26 provinces was part of a new state with a catholic majority.

In these circumstances W. B. Yeats was conceiving his literary work. In stark contrast with those who demanded an open breach with the past, the poet as early as 1901 in *Autobiographies* stated that the poet itself represents something in which people did not believe any more: trust in that universal humanity represented by images stored in subconscious, the dreams that belonged to both the beggar and noble man and which had been destroyed like all the good things in traditional civilization through the rising of middle class, *the shopkeeping logicians*.

We find Yeats's clear statement in an essay he published in 1901:

I believe in the practice and the philosophy of what we have agreed to call magic... in the vision of truth in the depths of the mind when the eyes are closed; and I believe in three doctrines, which have, as I think, been handed down from early times, and been the foundation of nearly all magical practices.

These doctrines are:

(1) *That the borders of the mind are ever shifting, and that many minds can flow into one another, as it were, and create or reveal a single mind, a single energy.*

(2) *That the borders of our memories are part of one great memory, the memory of nature herself.*

(3) *That this great mind and great memory can be evoked by symbol. [3, p.171]*

In other words Yeats believed in the practice and philosophy of what was called magic, in the truth which is unveiled to us when our eyelids are closed and in these three doctrines. He believed that the limits of human mind are in a permanent evolution and that many minds can reunite and form a great memory, that our memories are part of a collective memory and this huge memory can be evoked through the symbol. Through this statement Yeats succeeds to express the essence of his future creation.

le găsim în Autobiographies sau The Autobiography cum a fost denumită mai târziu. Această operă reflectă efortul său intens și continuu de se modela ca om și poet; de a evada de multiplicitatea tinereții sale prin a conferi vieții și operei sale autoritatea care se acumulează numai prin relaționare și unitate. Astfel într-una dintre părțile din The Trembling of the Veil, care este a doua dintre cele șase componente ale autobiografiei Yeats face referire la:

To that multiplicity of interest and opinion, of arts and sciences, which had driven me to conceive a Unity of culture defined and evoked by Unity of Image, I had but added a multiplicity of images...[4, p.217]adică tocmai la acea multiplicitate de interes și opinie, de arte și științe care l-au condus la conceperea acelei unități de cultură definită și evocată prin unitatea de imagini la care a adăugat o multitudine de imagini, după ce înainte într-o altă secțiune a aceluiași Trembling of the Veil ne anunță că a încetat să mai citească cărți moderne care nu erau cărți de ficțiune și că dacă o idee filozofică îl interesa, încerca să îi dea de urmă până la prima sa utilizare având credința că trebuia să existe o tradiție de credințe mai veche decât orice biserică europeană și fondată pe experiența lumii de dinainte de orientarea modernă, căutarea pentru tradițional fiind motivul care îi îndemnase pe el și unchiul său să-și îndrepte atenția către oamenii de la țară și asupra a ceea ce aveau de povestit, în special vechi legende.

Atenția lui Yeats s-a îndreptat și spre lucrări culte aparținând unor scriitori irlandezi, adică la acele culegeri și traduceri ale vechilor povești și legende din mitologia irlandeză. Acești scriitori irlandezi reprezintă exemple ale unui scop comun și hotărât de a aduce tradiția literară la perfecțiune, de a descoperi simboluri pentru emoțiile lor sau de a sublinia ceea ce era de sorginte celtă în natura lor, deodată limbi de foc ce rosteau evanghelia poporului irlandez.

Trăsături distinctive ale acestor legende sunt acelea că deși din punct de vedere al originii

Most information on what influenced him in his creation, the people who guided him along his life as well as moments or events related to the birth of some poems we find also in Autobiographies or The Autobiography as it was called later on. We find in it his intense and continuous effort to mould himself as a human and as a poet; of evading the multiplicity of his youth by conferring authority to his life and work, authority which can be achieved only through relation and unity. Thus in one of the parts on The Trembling of the Veil, more precisely the second of the six Yeats refers to:

To that multiplicity of interest and opinion, of arts and sciences, which had driven me to conceive a Unity of culture defined and evoked by Unity of Image, I had but added a multiplicity of images...[4, p.217] i.e. to that multiplicity of interest and opinion, of arts and sciences which led him to conceive that unity of culture defined and evoked by the unity of images after he before in the same section of The Trembling of the Veil he ceased reading modern books which were not books of fiction and that in case a philosophical idea interested him he tried to trace it even in its first use being sure that there should exist a tradition even older than any other European church and founded on the world experience before the modern world, the searching for what was traditional was the reason which made him and his uncle pay attention to the people in the countryside and on what they had to say, especially old legends.

Therefore Yeats's attention was drawn by works of the Irish writers, that is, on those collections and translations of the old stories and legends in the Irish mythology. These Irish writers represent examples of a common and decided aim: that of bringing the literary tradition to perfection, to discover symbols for their feelings, of emphasizing what was of Celtic origin, at one fired tongues which uttered the history of the Irish people.

lor sunt legate de legendele altor țări, în același timp ele se individualizează prin caracteristici specific irlandeze și fiind mai presus de toate irlandeze au oferit autorilor irlandezi un mijloc de a scăpa de imitația altor literaturi pe de-o parte și pe de altă parte legendele irlandeze nu erau colorate de diferitele partide politice și astfel ofereau posibilitatea de a fi folosite de scriitori aparținând diferitelor coloraturi religioase precum și să fie citite de cel mai variat public și Stopford Brooke spunea la întâlnirea inaugurală a Societății Literare Irlandeze că cea mai timpurie și cea mai nobilă parte a literaturii irlandeze era națională și nu naționalistă din moment ce era 100% irlandeză cu puțină influență străină și ceea ce este mai presus de orice era că era scrisă din inimă pentru poporul ei și atunci poate fi atât națională cât și naționalistă.

Samuel Ferguson și de Vere, amândoi non-naționaliști dar și contemporanul lor T. Caulfield Irwin care a încercat să evite temele politice pentru a fi acceptate de toate clasele care citeau poezie engleză și irlandeză, au fost printre primii care au folosit acest material legendar.

Și cu toate acestea Irlanda zugrăvită în aceste texte vechi mai frumos și mai eroic decât niciodată apărea mult mai atrăgătoare fiind în contrast cu societatea contemporană care ducea la o imagine chiar și mai idealizată și nobilă a societății antice.

Toți acești precursori au înlesnit și au netezit drumul lui Yeats către folosirea vechilor legende atât din patriotism cât și din motive personale. Și cu toate acestea singurul căruia îi aduce laude este Samuel Ferguson că fondator al noii literaturi naționale.

Whatever the future may bring forth in the way of a great and national literature – and now that the race is so large, and so widely spread, and so conscious of its unity, the years are ripe – will find its morning in these volumes of one who was made by the purifying flame of National sentiment the one man of his time who wrote heroic poetry – one who, among the sybaritic singers of his

Distinctive features of these legends are that although in origin they are connected with those of other countries they had taken on specific Irish characteristics and above all being national they offered the Irish authors a means to break with the custom of imitating from a distance writers of other countries and the other, given the fact that the Irish legends uncolored by modern politics offered the possibility of being used by writers pertaining to different religions and thus the produce could be read by varied audience and quotes Stopford Brooke at the inaugural meeting of the Irish Literary Society, London who said that the earliest and the noblest part of Irish literature was national, but not nationalist since it was fully Irish, with little foreign influence and above all it was written out of the heart of her own people, it can be both national and nationalist.

The first to use this kind of material were Ferguson and de Vere, both non-nationalists, then followed by their contemporary T. Caulfield Irwin who tried to avoid political themes in their writing for the reason to be accepted by all the classes who read Irish and English verses.

However Ireland depicted in these old texts a lot more beautiful and heroic and appearing very attractive was in contrast with the contemporary society which led even to a far more noble and idealistic picture of the ancient period. All these precursors enabled and smoothed in a way Yeats' pathway to making use of ancient legends both from patriotism and personal reasons. Nonetheless of all these he praises Samuel Ferguson as a founding and progenitive figure in the new national literature:

Whatever the future may bring forth in the way of a great and national literature – and now that the race is so large, and so widely spread, and so conscious of its unity, the years are ripe – will find its morning in these volumes of one who was made by the purifying flame of National sentiment the

day, was like some aged sea-king sitting among the inland wheat and poppies – the savour of the sea about him. [1, pp. 2]

De aceea nu este deloc surprinzător faptul că atenția lui Yeats a fost atrasă de vechile mituri cu asemenea apărători ai vechii moșteniri irlandeze. Phillip L. Marcus ne informează că Yeats a citit tot ce a găsit dintre aceste traduceri după care el și Lady Augusta Gregory, protectoarea lui din punct de vedere financiar, dar și spiritual s-au aplecat asupra culegerii și repovestirii vechilor legende irlandeze. Totuși la începutul carierei sale de scriitor, a scris articole despre scriitorii care au folosit vechile legende în scrisul lor și totodată a absorbit tot ce a putut asupra acestei metode și curând a mers dincolo de vechile mituri și le-a adoptat într-o cu totul nouă abordare.

Poetul irlandez nu s-a mulțumit doar să le preia ca atare ci mergând dincolo de ele le-a prezentat într-o cu totul nouă abordare, pentru că o asemenea bogăție de povești și povestiri tradiționale i-au oferit din abundență mijloace de exprimare proprii. Acestea le putea folosi drept mijloace alegorice, surse de simboluri și obiective ce puteau fi corelate cu propriile trăiri și idei.

După cum dealtfel s-a și întâmplat, Yeats era continuatorul unei serii de scriitori englezi care au găsit în mituri modalitatea de prezentare a stilului propriu, cum ar Keats sau Shelly, iar abordarea este cunoscută începând chiar cu teatrul clasic grec. Astfel, privitor la momentul când Yeats a folosit pentru prima dată mitul de origine irlandeză, acesta este 1 iulie 1887, iar poezia se numește *The Madness of King Goll*. Pentru acest poem Yeats s-a inspirat dintr-un pasaj aparținând unuia dintre acei scriitori irlandezi interesați în a repovesti vechile legende aparținând perioadei precreștine a Irlandei. Faptul istoric pe care se bazează constă în povestea unui băiat de rege care la 15 ani a obținut permisiunea de la tatăl său de a intra în luptă în fruntea unui grup de voluntari tineri. Curajul cu care tânărul s-a aruncat în luptă s-a transformat mai apoi în nebunie care l-a

one man of his time who wrote heroic poetry – one who, among the sybaritic singers of his day, was like some aged sea-king sitting among the inland wheat and poppies – the savour of the sea about him. [1, pp. 2]

It is hardly surprising Yeats's own attention having been drawn by the old myths with such good modern advocates. Phillip L. Marcus informs on Yeats's reading what scholarly translations he could find, afterwards he himself together with Lady Augusta Gregory, his financial and spiritual protector pored over retelling ancient legends. Yet, at the beginning of his writing career, he also wrote articles on writers who used legendary material and absorbed whatever they could teach him on method, and shortly he went beyond ancient myth and adopted them using a new approach.

Furthermore the Irish poet did not only take them over but going beyond he presented them in a new approach because such a richness of tales and traditional stories allowed him to find his own means of expressing himself. These could be used as allegorical means, sources of symbols and objectives which could be related to his feelings and ideas.

Nevertheless Yeats was part of a series of writers who used myths as a modality of presenting his own style as Keats or Shelley whereas the approach is known starting with the Greek classical theatre. As for the moment when Yeats used for the first time the Irish myth, this is 1 July 1887 and the title of the poem is *The Madness of King Goll*. For this poem Yeats inspired from a passage by one of those Irish writers interested to retell the ancient legends pertaining to the pre-Christian period in Irish history. The historical fact on which the story is based lies in the story of a king's son who when he was 15 of age he got the permission to fight together with a group of voluntaries in an important battle. The braveness of the boy soon transformed in madness and he jumped in a glen. Ever since, that place is known as the Glen of

determinat să se arunce într-o viroagă. De atunci locul acela este cunoscut sub denumirea de Glen of the Lunatics. Dar nu subiectul prea puțin interesant al legendei este scopul lui Yeats. Nici măcar nu era o insinuație că s-ar teme de nebunie. Tatăl lui un cunoscut pictor irlandez, pentru a ilustra publicarea poemului l-a pictat în rolul lui King Goll. Explicația vine ca o glumă din partea lui Yeats:

I write for boys and girls of twenty but I am always thinking of myself at that age / the age when my father painted me as King Goll, tearing the stings out [off] a harp, being insane with youth, but looking very desirable – alas no woman noticed it at the time – with dreamy eyes and a great mass of black hair. It hangs in our drawing room now – a pathetic memory of a really dreadful time [4, p. 242]. Poetul fără îndoială se referă la perioada de adolescență când tânărul la răscruce de drumuri, cu o multitudine de drumuri ce se aștern în calea sa numai că el este atât de indecis încât și nu știe ce cale să aleagă, iar uneori chir rătăcește drumul, așa cum s-a întâmplat cu băiatul din legendă. Se pare că însuși W.B. Yeats s-a aflat la un moment dat din existența sa la o răscruce de drumuri, și chiar alesese calea ocultismului, dar s-a retras la timp și a transpus experiența în scris.

Un alt poem care reflectă preocuparea lui Yeats de a vorbi despre experiența personală în mod simbolic, este *The Wonderings of Oisín*. Principala sursă pentru aventurile lui Oisín o reprezintă un poem irlandez aparținând secolului XIX. De data aceasta scriitorul a remodelat materialul și l-a făcut să se potrivească ideilor sale. În versiune veche a poeziei se vorbește despre Oisín (despre care se spune că ar fi fost cel mai mare poet al Irlandei și totodată războinic al unei fianna - bandă de mercenari - narator al Fenian Cycle din mitologia irlandeză) care vizitează Tărâmul virtuții și Tărâmul tinereții, oprindu-se la primul, în drumul său spre cel de-al doilea. Yeats re-inventează și creează trei tărâmură, al Vieții, al Victoriilor, și al Uitării.

Lunatic to remember the people of the deed. Yet not the subject of the story was interesting for Yeats. It was not even an insinuation that he was afraid of madness. His father, a well-known Irish painter painted him as King Goll for an illustration of the poem. The explanation of the poem is a kind of joke on behalf of Yeats.

I write for boys and girls of twenty but I am always thinking of myself at that age / the age when my father painted me as King Goll, tearing the stings out [off] a harp, being insane with youth, but looking very desirable – alas no woman noticed it at the time – with dreamy eyes and a great mass of black hair. It hangs in our drawing room now – a pathetic memory of a really dreadful time [4, p. 242]. Undoubtedly the poet refers to the period of adolescence when the youngman at a crossway in his life, does not know which way to choose and sometimes he loses his bearings, as with the boy in the legend. Yeats himself seemed to have been in front of such a crossway at some moment in his life and he at a given moment chose occultism which was not a very good choice, though he retired on time and he kept its memory only as an experience from which he draw some inspiration.

Another poem which reflects Yeats's preoccupation to talk about personal experience symbolically is *The Wonderings of Oisín*. The main inspirational source is an Irish poem in the 19th century. This time the writer reshaped the material and made it suit its ideas. In its old version the poem is about Oisín (about whom they say was the greatest poet of pre-Christian Ireland and a warrior of a fianna – band of mercenaries – the main narrator of the Fenian Cycle in the Irish mythology) who visits the realm of virtue and youth and he then stops on the first. As for Yeats re-invent and re-creates three realms, of Life, of Victories and of Forgetfulness. Later in a letter to a friend writer he explains:

There are three incompatible things man is

Mai târziu într-o scrisoare către o prietenă scriitoare îi explică acestea:

There are three incompatible things man is always seeking – infinite feeling, infinite battle, infinite repose.

Pe de altă part profesorul Richard Ellman [citat de Phillip L. Marcus] dă alte două interpretări versurilor și anume că pe plan personal cele trei insule reprezintă copilăria idilică petrecută la Sligo, orașul natal al mamei sale, lupta cu băieții englezi de la o școală pe care o frecventează, West Kensington, pe motiv că era irlandez și faptul că în adolescență îi plăcea să viseze cu ochii deschiși; o alta ar fi perioada copilăriei, maturitatea agresivă și senilitatea. Yeats însuși dă o altă interpretare. Ne relatează el că atunci când era copil toată lumea în jurul lui vorbea despre progres, iar modul de a se răzvrăti împotriva celor mai în vârstă a luat forma aversiunii față de acest mit. Simțea satisfacție față de anumite dezastre publice, sau în contemplarea unor ruine ca în final să vină în contact cu Oisín și Tir Na nOg (The Land of Eternal Youth) pe care l-a transformat după nevoile sale. Aventurile lui Oisín variază de la rătăcirii pe mare, la întâlniri cu fantome, cu un băiat ce urmărea o fată, un dulău ce urmărea un iepure de câmp, toate emblematice simboluri ale veșnicei căutări, apoi reconstituie din nou itinerariul, ca în final Yeats să recunoască interesul asupra lor și totodată obsesia. Într-un alt pasaj oferă explicația cum că această călătorie ciclică a lui Oisín reprezintă o teorie ciclică a istoriei. În 1888 pe când pregătea o copie corectă a *The Wanderings*, Yeats face un comentariu interesant:

In the second part of Oisín under the disguise of symbolism I have said several things to which I only have the key. The romance is for my readers. They must not even know there is a symbol anywhere. They will not find out. If they did it would spoil the art. Yet the whole poem is full of symbols – if it be full of aught but clouds [4, p. 246]. Cu alte cuvinte în mod deliberat Yeats a îmbrăcat adevărata semnificație în simboluri, povestea legendară

always seeking – infinite feeling, infinite battle, infinite repose.

On the other hand professor Richard Ellmann [quoted by Phillip L. Marcus] gives two other different interpretations; personally for Yeats, the three islands represent three islands, childhood spent at Sligo, the native town of his mother, the fight with the English boys at West Kensington school for he was an Irish and that in adolescence he enjoyed daydreaming very much; another explanation would be, childhood, aggressive maturity and senility. Yeats himself offers another interpretation. He tells us of a period in his childhood when everybody was talking about progress, and his way to make a revolution against the elders became his aversion towards this myth. Moreover he felt deep aversion towards certain public disasters or in contemplating ruins all these culminated with his knowledge on Oisín and Tir Na nOg (The Land of Eternal Youth) which he transposed and moulded according to his needs.

Oisín's adventures range from wonderings on sea, meeting with ghosts, a boy chasing a girl, a hound chasing a hare, all emblems of everlasting search, then reiterates the itinerary so that towards the end Yeats should admit the interest and the obsession they arise on him. In another passage he gives the explanation that the cyclic journey of Oisín represents the cyclic theory of history. In 1888 while preparing an accurate copy of the poem he made the following statement:

In the second part of Oisín under the disguise of symbolism I have said several things to which I only have the key. The romance is for my readers. They must not even know there is a symbol anywhere. They will not find out. If they did it would spoil the art. Yet the whole poem is full of symbols – if it be full of aught but clouds [4, p. 246]. To put it in other words Yeats deliberately wrapped the true meaning in symbols, the legendary and romantic story of Oisín being

și romantică a lui Oisín fiind doar pretextul pentru ceea ce dorea el să spună; întregul poem este înșesat de simboluri, iar călătoria fantastică a lui Oisín aduce foarte mult cu Făt-Frumos din lacrimă, în literatura română sau Odiseea lui Homer.

Phillip L. Marcus consideră că în comentariul lui Yeats se găsește ceva din misterul și maniera secretă a Simbolismului francez, dar Yeats chiar își dorea ca măcar unele simboluri să fie descifrate, dar după primele recenzii, îi scria Katharine Tynan că Oisín are nevoie de un interpret, în speranța că ea va găsi o interpretare.

Dar aceste două poeme nu reprezintă decât începutul, pentru că din acest moment Yeats și-a descoperit modul de exprimare și anume: simbolul - pentru a-și exterioriza părerile nu tocmai ortodoxe, fie meditații dragostei, fie meditații asupra istoriei, fie meditații asupra vieții și morții, chestiuni care întotdeauna se regăsesc în literatura tuturor timpurilor și tuturor popoarelor, indiferent de maniera în care s-a scris despre ele. În orice caz, ceea ce este important este faptul că nu se poate spune că într-un domeniu se poate realiza ceva fără să se țină seama de creatorii anteriori, chiar dacă cineva ar spune că a făcut ceva inedit, aceasta nu ar fi fost posibil dacă cineva nu ar fi făcut un prim pas, iar Yeats a fost un exemplu strălucit, modul în care s-a folosit de mituri atestă aceasta, Marea Memorie fiind marele depozit care stochează idei, imagini, credințe, mituri, legende... Trecutul există în subconștient, fie că ne place sau nu, nu se poate face abstracție de ceea ce a rămas în conștiința colectivă.

Bibliografie:

1. Brown, T., *The Life of W. B. Yeats*, Blackwell Publishers, 2001
2. Ellmann, R., *Yeats: The Man and the Masks*, New York, Macmillan, 1994
3. Harris N., *Heritage of Ireland, A History of Ireland and its People*,

the pretext for what he wanted to express; the whole poem is full of symbols and the fantastic journey of Oisín is very much alike with Prince Charming of Tears in the Romanian literature or Homer's Odissey.

Phillip L. Marcus thinks that in Yeats commentary is something of the mystery and the secret manner of French Symbolisme. Nevertheless Yeats wishes that his readers be able to decipher at least a few of the symbols he made use of, but after the first reports he wrote to Katharine Tynan that Oisín needed an interpreter hoping that it will be her.

To conclude, these two poems represent only the beginning because from now on Yeats had a revelation on his personal way to express himself and that is: through symbol, which he made use of to express his opinions which were not exactly suited to the period he lived in, either meditations on love, meditations on history or meditations on life and death, nothing unusual so far, as they are to be found in all the literatures of all times and of all peoples, no matter what manner they were written in.

Nonetheless what is important to emphasize is that nobody ever can say that in any domain something could be accomplished without taking into account what has been done up to that moment and Yeats was a great example, because there is the Great Memory where images, ideas, faiths, myths, legends are stored and even if somebody says that he was not inspired by anything, involuntarily he is. Yet Yeats never denied the existence of the past, he even searched means to use it and draw attention on it, he succeeded in being a modern writer using ancient legends.

Bibliography:

6. Brown, T., *The Life of W. B. Yeats*, Blackwell Publishers, 2001
7. Ellmann, R., *Yeats: The Man and the Masks*, New York, Macmillan, 1994
8. Harris N., *Heritage of Ireland, A*

- Octopus Publishing Group, London, 2007
4. Kermode F., Hollander J., *Modern British Literature*, Oxford University Press, New York, 1973
5. Marcus P.L., *Yeats and the Beginning of the Irish Renaissance*, Syracuse University Press, New York, 1987
- History of Ireland and its People*, Octopus Publishing Group, London, 2007
9. Kermode F., Hollander J., *Modern British Literature*, Oxford University Press, New York, 1973
10. Marcus P.L., *Yeats and the Beginning of the Irish Renaissance*, Syracuse University Press, New York, 1987